

ČASOPIS ZA KULTURU HRVATSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA
IZDAJE HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO
GOD. 43, BR. 5, 161–200, ZAGREB, LIPANJ 1996.

U OVOME BROJU

U ovome broju donosimo uobičajene stručne članke i ne bismo zbog njih pisali ovaj osvrt da nije prvih dvaju članaka. Oba su nastala s istoga razloga, čak i istim konkretnim poticajem. Hrvatski intelektualci u inozemstvu stalno nas potiču da nešto učinimo kako bi se na stranim sveučilištima, u državnim ustanovama, značajnim i utjecajnim knjižnicama i velikim leksikografskim kućama i sl. razdvojio hrvatski jezik od srpskoga, a tamo gdje još nije razdvojena, i hrvatska književnost od srpske. Oni pišu tim ustanovama, ali misle da to nije dovoljno, da trebaju nešto učiniti i ustanove iz Hrvatske. One to čine prema prilikama, ali na poseban poticaj g. Branka Leskovara, sveučilišnoga profesora iz SAD, i drugih nastala su ova dva teksta. Matica je hrvatska predložila Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da izdaju zajednički tekst, ali je Razred za filološke znanosti, koji je dobio zadatak da izradi prijedlog, smatrao da je bolje da svaka od tih dviju ustanova izradi svoj tekst, što su one i učinile i razaslale ga nekim ustanovama u svijetu. Oba su teksta objavljena i u našim glasilima, osobito Matičin, pa ih i mi objavljujemo u *Jeziiku* kako bi bili dostupni onim zainteresiranim pojedincima koji misle da bi im mogli korisno poslužiti za navedene ciljeve.

Tekstovi imaju oblik i sadržaj prema svojoj konkretnoj namjeni jer da su pisani općenito, vjerojatno bi bili nešto drugačiji.

Moramo biti svjesni da se željeni cilj ne može postići ovim dvjema izjavama ni drugim sredstvima odjednom, proći će još mnogo vremena dok se on ne postigne, ali je koristan svaki napor koji tomu vodi.

S.B.